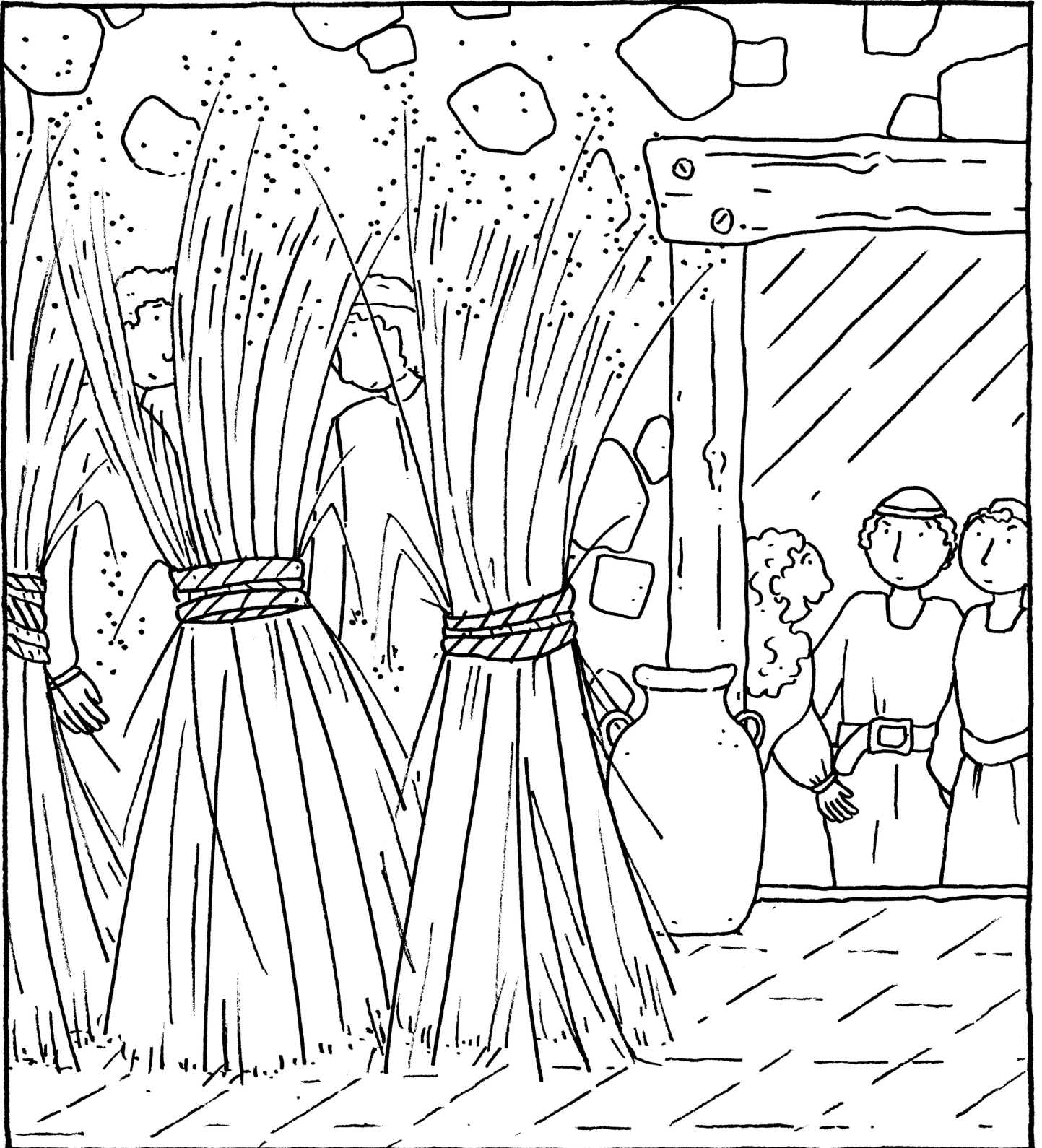

11 juni 2023

Spionnen in Jericho

Jozua 2

Thema: Rachab kiest voor de HEER

Doel

De kinderen ontdekken dat je overal mensen kunt ontmoeten die in God geloven.

Toelichting

Jozua weet dat het volk in ieder geval langs het sterke Jericho zal moeten gaan. Het lijkt een stad die nooit ingenomen kan worden. Daarom stuurt Jozua eerst verkenners. Zij kijken goed naar de dingen die voor een gevecht straks belangrijk zijn, b.v. de muren en de poorten. Een gevaarlijke missie, zeker wanneer ze in de stad worden opgemerkt. Ze moeten zich verbergen, anders worden ze gevangengenomen en gedood. Zal iemand hen willen helpen? Ja, Rachab verstopt hen op het dak van haar huis en zegt dat ook zij geloven wil in de God van Israël. Ze heeft al veel gehoord over wat God van de Israëlieten heeft gedaan. Hij is de sterkste! Misschien is dat wel de belangrijkste ontdekking op deze tocht. Onverwacht vinden ze iemand die ook op de HEER vertrouwt. Rachab redt de twee spionnen van het volk Israël en krijgt de belofte dat God ook haar zal redden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Rachab redt de spionnen

Richtlijnen: Jozua wil met Israël het beloofde land binnentrekken. Hij moet daarvoor de rivier de Jordaan over en dan langs de stad Jericho. Een sterke stad met een sterk leger. Jozua stuurt twee mannen vooruit om de stad te verkennen. Ze bekijken alles. Aan het einde van de dag willen ze teruggaan, maar dat lukt niet. Ze zijn ontdekt en de mannen van Jericho willen hen gevangennemen.

Dan ontmoeten ze Rachab. Zij vertelt dat iedereen bang is voor de Israëlieten, maar dat zij hen zal helpen. Eerst verstopt ze de spionnen op het dak en dan laat ze hen ontsnappen via een touw uit haar raam. En ze vraagt of de mannen haar later zullen helpen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Geholpen door Rachab

Richtlijnen: De twee spionnen van het volk Israël krijgen onderdak bij Rachab. Iedereen in de stad kende haar. Vermoedelijk had ze een herberg (hotel), maar tegelijk was ze ook een hoer. Ze ging voor geld met mannen naar bed. Deze vrouw verbergt de twee Israëlieten voor de soldaten van de koning. Zij durft het aan.

Zij moet de spionnen uitleveren, maar bedenkt een list. Ze laat hen ontsnappen via een koord uit haar raam. Maar voordat ze de spionnen laat gaan, vertelt ze hun iets. Ze gelooft, zonder dat iemand het weet, in de God van Israël. Ze weet alles over het volk Israël en de wonderen die God heeft gedaan onderweg uit Egypte en wil die God dienen. Zij vraagt of de spionnen haar willen sparen, als het volk Israël het beloofde land inneemt. In naam van de HEER beloven ze dat.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geloof uit onverwachte hoek

Richtlijnen: Soms denk je dat je de enige bent die gelooft. Je kunt je dan heel alleen voelen. Je durft nauwelijks iets over God en de kerk te zeggen in je klas of in een groep. Maar dan blijkt je ineens een medestander te hebben, uit onverwachte hoek. Ook hij of zij blijkt te geloven. Daar kun je blij verrast over zijn, zeker wanneer je het gevoel hebt in de problemen te zitten.

Die ervaring hadden de spionnen van het volk Israël ook. Ze werden gezocht en achtervolgd; hun leven liep gevaar.

Waarom zou Rachab hen helpen? Dan blijkt zij een geloof te bezitten waar de twee Israëlieten stil van worden. Haar geloof is hun redding. God geeft redding uit onverwachte hoek, een dubieuze vrouw, een hoer. Het enige dat zij terugvraagt: mag ik later bij jullie horen en bij jullie God? Het koord uit het raam is een teken van redding, geloof en hoop.

Extra Bijbelgedeelte: Johannes 4

Jezus praat met een dubieuze Samaritaanse vrouw en zegt haar dat ze in Hem mag geloven en daardoor een nieuw leven krijgt.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Het volk Israël is tijdelijk neergestreken in Sittim, een oase ten oosten van de Jordaan, ten hoogte van de stad Jericho. Geen toevallige plek, want deze oude, zwaar ommuurde stad gold als een sterk 'fort' dat de intocht in het land Kanaän bij voorbaat tot een moeilijke onderneming maakte. Hoewel we Jozua leerde kennen als een man met Godsvertrouwen (zo bleek bijvoorbeeld toen hij eerder zelf als verspieder op pad ging; Numeri 13 en 14), betekent dat niet dat je geen plannen maakt of dat je niet behoedzaam te werk gaat. Het zijn nu geen twaalf maar twee verspieders die het te veroveren land en vooral de stad Jericho moeten verkennen.

In Jericho aangekomen ontmoeten ze al snel Rachab, die de menselijke hoofdpersoon in dit hoofdstuk mag worden genoemd. Anders dan de twee verkenners, van wie de namen achter hun missie schuilgaan, wordt zij wel bij name genoemd. Die naam betekent 'ruim' of 'breed'. Zoals zo vaak in de Bijbel, zegt dat iets over haar karakter en levenshouding. Deze Rachab kijkt ruimer en breder dan haar stadsgenoten, de andere inwoners van Jericho. Zij ziet in de twee verspieders geen spionnen, zoals de koning van Jericho de twee mannen typeert (verzen 2-3). Zij herkent en erkent in hen de macht van die bijzondere God van Israël, die ze ook bij zijn naam 'HEER' noemt (vers 8 e.v.). Daarmee doet ze haar eigen naam en die van Hem eer aan. Vervolgens verkondigt dit verhaal dan ook hoe 'ruim' en 'breed' de bedoelingen van deze unieke God zijn. De redding van Rachab en haar familie is geen heilsegoïsme van een enkele gelukkige. Het ademt Gods uiteindelijke doel en Israëls roeping om tot een zegen te zijn voor alle volken (vgl. Gen. 12:1-3).

Wie was deze Rachab? Ook de NBV21 noemt haar een hoer (vers 2). In dat geval schuilen de twee verspieders dus 'op de wallen'. Maar klopt dat? Het Hebreeuwse woord (zona) betekent zonder meer 'prostituee'. Oude Joodse tradities verbinden dit woord echter met mazon (= maaltijd) en maken van Rachab een herbergier. Dan logeren de verspieders dus in de stadsherberg. Ik herinner me kinderbijbels die deze minder aanstootgevende uitleg volgen. Maar typeert het nu niet juist de werkwijze van God dat Hij (zoals ook Jezus later deed) 'hoeren en tollenaars' niet uit de weg gaat? Integendeel, zij worden opgezocht, geroepen en in dienst genomen. Ze gaan anderen zelfs voor in Gods Koninkrijk. Ook zo worden laatsten eersten, en eersten laatsten. Laten ook wij ons dan maar verbazen, verwonderen en leren danken dat God ook hoeren opneemt onder de geslachten van Israël (Joz. 6:22-25). Volgens Mat. 1:5 werd zij zelfs stammoeder van koning David (moeder van Boaz; niet genoemd in Ruth 4:20) en van onze Here Jezus.

Terug naar het verhaal. Het is een daad van geloof (zie Hebrëen 11:31) dat Rachab de twee verspieders ontvangt en beschermt. Ze weerstaat de opdracht van haar koning en wimpelt zijn uitleveringsverzoek met een leugen af (verzen 4 en 5). De mannen zouden de stad al hebben verlaten, voordat het donker werd en de poorten (gedurende de nacht) werden gesloten. De koning moet er maar snel achteraan, hetgeen op niets uitloopt (vers 7). Ondertussen verbergt Rachab de mannen op het dak. Op dit dak vindt vervolgens het aangrijpende gesprek plaats waarnaar ik al verwees. Centraal staan Rachabs aanvaarding van Gods gave van het land aan Israël, haar kennis van de grote daden die deze God al heeft verricht (van Egypte tot de laatste veldslag in het 'Overjordaanse'), en haar beschrijving van de angst die dit alles heeft opgewekt bij de inwoners van Kanaän. De verzen 12 en 13 bevatten Rachabs voorbede voor zichzelf en haar naaste familie, uitlopend op de oproep tot het zweren van een eed van bescherming en de smeekbede: 'Red ons van de dood!'. Het antwoord van de mannen is net zo 'ruim' als de houding van Rachab (vers 14). Ze stellen hun leven borg voor de bescherming van Rachab en haar familie, mits zij hun plannen niet verradt. Ze beloven vervolgens haar – wanneer de HEER hen het land heeft gegeven – goed te behandelen en haar trouw te bewijzen.

Vanaf vers 15 lezen we allereerst over de ontsnapping van de twee mannen. Rachab blijkt in een huis in (of op) de stadmuur te wonen. Via een touw laat ze hen zakken, met het advies om zich drie dagen in de bergen te verschuilen. Vanaf vers 17 specificeren de verspieders hun eed met regels waaraan Rachab en haar familie zich hebben te houden. Als die niet worden gehouden, zijn de verkenners niet aan hun eed gebonden. Rachab en haar familie moeten in haar huis bijeen zijn en dat niet verlaten. En er is een herkenningsteken: het touw waarlangs de verspieders ontsnappen wordt tot teken van de ontsnapping aan de ondergang van Rachab en haar familie. Het is een rood touw (vers 18). Over die kleur (rood of scharlaken) is veel gemediteerd met zeer vrome toepassingen, tot het bloed van onze Heer Jezus Christus toe. Het is verleidelijk en mooi, maar of we daarmee recht doen aan dit Bijbelverhaal is zeer de vraag. Rood is hier niet zoveel meer dan een opvallende kleur, opdat de Israëlieten straks het huis van Rachab en haar familie zullen herkennen.

lees verder op de volgende bladzijde

De laatste alinea (verzen 22 t/m 24) beschrijft de geslaagde ontsnapping van de twee mannen, hun schuilperiode van drie dagen en hun verslaguitbrenging aan Jozua. Opvallend is daarbij dat ze bijna letterlijk de woorden van Rachab uitspreken (vers 24, vgl. vers 9). Over het vervolg van Rachabs geschiedenis lezen we in Jozua 6:22 e.v. Rachab en haar familie worden inderdaad gespaard. Eerst verblijven ze buiten het kamp (6:23; vanwege onreinheid?), later wonen ze onder de Israëlieten (6:25). Volgens oude Joodse traditie nam Jozua haar tot vrouw. Dat is net iets te mooi, maar illustreert wel de volkomen opneming van de heidense Rachab in Israël. En vooral hoe de God van Israël 'ruimte' maakt voor haar en anderen uit alle volken die hun hoop zetten op zijn genade en macht!

Vers voor vers

- Vs. 1a '... twee verspieters op pad...': Waarom twee? Veertig jaar eerder waren het twaalf (Numeri 13 en 14). Jozua was toen zelf een van hen. Herinnert hij zich nog de tweedracht die in deze grote groep ontstond? Hier is de reden misschien wel heel eenvoudig. Een groter aantal zou zich – zeker in de stad Jericho – niet onopgemerkt kunnen bewegen. Dat blijkt overigens ook met twee verkenners al snel mis te lopen...
- Vs. 1b '... en vooral Jericho...': Opgravingen van de stad Jericho maken duidelijk dat hier al in zeer oude tijden menselijke nederzettingen waren. Ook meerdere ommuurde steden hebben hier gelegen, dikwijls verwoest en later weer opgebouwd. Er waren ook perioden dat Jericho (vrijwel) verlaten was. Archeologen en Bijbeluitleggers hebben veel gediscussieerd over de plaatsing van de Bijbelverhalen over de verovering van Jericho binnen het archeologische totaalbeeld. Dat blijkt nog niet zo eenvoudig. Van belang is hier de datering van deze gebeurtenissen (in welke eeuw plaats je de intocht van het volk Israël in Kanaän?). Ook speelt de vraag hoe je deze Bijbelverhalen leest. Als historische verslagen die ons vooral feitelijke informatie willen geven? Of als verkondigende getuigenissen die weliswaar de grote bevrijdende daden van God proclameren, maar daartoe ook vrijmoedig gebeurtenissen kunnen combineren, beeldend uitwerken of concentreren? Het is hier niet de plek om deze lastige vragen op te lossen, wel om ze eerlijk te stellen en ons vervolgens op de kern te richten: Gods trouw en de vervulling van zijn beloften, die zich door geen muur laten tegenhouden!
- Vs. 4 'Maar Rachab – die de twee mannen verborgen had - ...': Speelt hier ook het element van de oosterse gastvrijheid een rol? Mensen die je in jouw huis ontvangt mogen in grote mate rekenen op jouw zorg en bescherming. Daar kan zelfs een klemmende opdracht van de koning niets aan veranderen. Het wordt in dit hoofdstuk nergens expliciet genoemd, maar het is wel een aspect om mee te wegen.
- Vs. 12 'Ik heb jullie toch ook goed behandeld?': De Bijbel is ook een nuchter boek. Naast de erkenning en aanvaarding van Gods macht, doet Rachab ook een beroep op basisethiek: 'wie goed doet, goed ontmoet' of zelfs 'voor wat, hoort wat'. Deze basisethiek klinkt ook in het onderwijs van Jezus: 'Behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen' (Luc. 6:31). Denk ook aan de 'balans' in het tweede gebod (je naaste liefhebben als jezelf). Tegelijk zitten er in Rachabs oproep andere lagen, zoals het schuilen bij de unieke God van Israël, bij wie (zo wist ook zij?) uitredding van de dood is te vinden (vgl. Psalm 68:21).
- Vs. 18 '... moet je dit rode koord aan het venster binden...': Oudere vertalingen spreken over een 'scharlaken koord'. Dit werd de naam van een hulporganisatie die prostituees bijstaat en helpt een ander leven op te bouwen. Over symbolische of geestelijke toepassingen van de kleur rood schrijf ik ook in de hoofdtekst. Ik pleit voor terughoudendheid bij het leggen van al te fraaie verbanden met het Nieuwe Testament en de verzoening door het bloed van Jezus. Aardiger vind ik dan nog de geopperde associatie van dit rode touw met het rode lampje op De Wallen. Ook dan spreekt de kleur rood van Gods verzoenende liefde en trouw. Namelijk aan mensen in een 'hoerentent' die evenwel hun vertrouwen hebben gesteld op Hem!

Vraag

In de ogen van haar medebewoners was Rachab een verrader. Of noemen we het 'burgerlijke ongehoorzaamheid' ter wille van een 'hoger goed'? Hoe kijken we daar eigenlijk naar? En hoe zit dat in onze tijd? Denk concreet aan het herbergen van asielzoekers of aan andere actuele thema's. Waar ligt voor jou de grens dat je niet langer 'de koning' (overheid) gehoorzaamt, maar dat je je gebonden weet aan andere, meer gezaghebbende machten?

Auteur: WdB

Liederen

Psalm 136

Lied 738: 3

Lied 865

Ik volg de Heer

Ik kijk omhoog naar de bergen

Uw Woord

Juich, doe mee allemaal

Wees niet bang

Kom aan boord

(=Gezang 415 LvdK)

Hemelhoog 305

Op Toonhoogte 517

Hemelhoog 37

Op Toonhoogte 536

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 356

Auteur: PZ

Rachab redt de spionnen

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

U zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken bewegingen nadoen.

Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

U kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet.

Ook kunt u kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kunt u dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als u uw hand als stopteken omhoog steekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kunt u het verhaal beeldend vertellen.

Kom van uw stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Kinderen kunnen de volgende rollen spelen: Jozua, twee spionnen en Rachab.

De andere kinderen zijn de soldaten en kunnen op hun stoel blijven zitten.

Als het kan laat de kinderen dan in een kring zitten, met een opening. Dat is de 'deur'.

Benodigheden

Kleed of jas als vlasstengels

(Rood) touw

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week en stel wat vragen.

Het volk Israël heeft samen met Mozes 40 jaar lang in de woestijn gezworven, op weg naar het land dat God hun beloofd heeft. Mozes is gestorven, Jozua is de nieuwe leider van het volk Israël.

Ze zijn nu bijna in het land Kanaän, het beloofde land.

Bijbelverhaal

Daar staat Jozua. Hij staat bij de rivier de Jordaan. Daar aan de overkant ligt het beloofde land.

Het land waar het volk Israël mag gaan wonen.

Jozua **tuurt met zijn hand boven zijn ogen** in de verte.

Daar ligt de stad Jericho.

Jozua roept twee mannen bij zich.

'Mannen, kom eens hier', zegt Jozua. **De mannen komen naar Jozua toe gelopen.**

'Daar ligt de stad Jericho. Ik wil weten hoe die stad er uit ziet. Of de muren van de stad dik zijn, of er veel soldaten wonen. Gaan jullie maar eens stiekem kijken.'

'Dat is goed', zeggen de mannen. **(Jozua gaat weer**

zitten)

De mannen gaan op pad. **(Laat ze een rondje lopen)**

Als ze dicht bij de stad komen **kijken ze omhoog.**

'Wow!', zeggen ze. Wat zijn die muren hoog!

Als ze verder lopen kunnen ze de muren nog beter bekijken.

'Wow!', zeggen ze. Wat zijn die muren dik! Er staan zelfs huizen boven op de muur!

In de muur zit een grote poort. Overdag is de poort open.

De mensen kunnen de stad in- en uitlopen.

Maar 's nachts gaat de poort dicht. Niemand kan dan naar binnen of naar buiten.

De mannen lopen door de stad en bekijken alles goed.

(Laat ze een rondje lopen en om zich heen kijken)

Als het avond wordt zeggen ze tegen elkaar: **'Laten we vannacht maar hier in de stad blijven slapen. Dan kunnen we morgen weer terug naar Jozua.'**

In een huis dat boven op de dikke muur staat is een slaapplek. **(Laat de spionnen naar de deur lopen, waar Rachab staat.)**

'Klop, klop, klop', Ze kloppen op de deur.

Een vrouw doet open, het is Rachab, zij woont hier.

'Kunnen wij hier slapen?', vragen de spionnen.

'Ja, hoor', zegt Rachab, **'Kom maar verder.'** **(Laat Rachab en de spionnen in de kring komen)**

Rachab ziet wel dat deze mannen niet uit de stad komen.

Ze praten ook een beetje anders.

Deze mannen horen vast bij het volk Israël, denkt

Rachab.

Rachab heeft al veel over het volk Israël gehoord en over de God van Israël. Dat is een grote, sterke God die de Israëlieten heeft bevrijd uit Egypte, dwars door de zee, door de woestijn, helemaal naar hier.

(Klop hard op je stoel, laat de andere kinderen meedoen)

'Boem, boem, boem!' Plotseling wordt er hard op de deur geklopt.

'Boem, boem, boem!'

De mannen schrikken. Ook Rachab **kijkt verschrikt** door het raam.

Het zijn soldaten! Soldaten van Jericho. Rachab begrijpt gelijk dat ze de twee mannen willen pakken.

'Kom, vlug, naar boven.' zegt Rachab tegen de twee mannen. 'Jullie moeten je verstoppen. De soldaten willen jullie pakken.'

Zo snel ze kunnen rennen ze naar boven, naar het platte dak.

(Als het mogelijk is laat de twee spionnen dan boven op een tafel gaan zitten)

'Snel', zegt Rachab, 'Kruip hier onder de stengels vlas.'

Rachab legt snel wat vlas over de mannen heen. **(Laat Rachab het kleed of de jas over de spionnen leggen)**

Zo snel ze kan rent Rachab naar beneden. **(Laat Rachab weer in de kring komen)**

'Boem, boem, boem!' De soldaten bonzen nog steeds op de deur.

'Rachab, doe open!' roepen ze.

Snel doet Rachab de deur open. **'Wat is er?'**, vraagt ze.

'Waar zijn de twee vreemde mannen die bij jou naar binnen zijn gegaan? Het zijn gevaarlijke mannen. Het zijn spionnen. We moeten ze gevangennemen.'

'Ze zijn hier wel geweest', zegt Rachab, 'Maar ze zijn weer weggegaan. Als je snel bent kun je ze misschien nog inhalen, voordat ze door de poort naar buiten gaan.' De soldaten rennen snel weg. (laat de kinderen in de kring met hun voeten op de grond rengeluiden maken) Snel naar de poort, op zoek naar de twee mannen. Natuurlijk kunnen ze hen niet vinden.

Rachab gaat terug naar de twee spionnen. (Laat Rachab het kleed/jas eraf halen)

'Ik wil jullie helpen', zegt ze, want ik weet dat jullie God de echte God is, de God van Israël.

De mensen hier in de stad zijn heel bang voor jullie. Ik weet dat de stad Jericho voor jullie wordt.

Als jullie hier komen met jullie soldaten, wil je mij en mijn familie dan geen kwaad doen?'

'Dat beloven we', zeggen de twee spionnen. Ze zijn blij dat Rachab ook in God gelooft.

'Jullie moeten snel de stad uitgaan.' zegt Rachab. 'Maar je kan niet door de poort, die is dicht.

Kijk hier is een touw. Klim hierlangs naar beneden.'

'Laat het touw uit je raam hangen', zeggen de twee mannen. 'Zo weten onze soldaten dat dit huis van jou is. Dat jij daar woont die ons geholpen hebt. Iedereen die in jouw huis is, zal veilig zijn.

(Laat de spionnen van de tafel klimmen, alsof ze langs het touw gaan)

De mannen klimmen voorzichtig langs het touw naar beneden.

Rachab ziet hoe ze veilig op de grond komen.

De mannen verstoppen zich nog een paar dagen in de bergen en kunnen dan veilig naar Jozua terug.

(Laat de spionnen naar Jozua lopen en gebaren alsof ze hem van alles vertellen)

Ze vertellen hem alles wat er is gebeurd.

Wat is Jozua blij.

'Wat fijn dat Rachab jullie geholpen heeft', zegt hij. 'Maar het meeste fijne is dat ook Rachab in onze God gelooft.'

Ja, Rachab houdt ook van de God van Israël.

Afsluiting

Zing eventueel het lied 'Ik geloof' (Opwekking kids 75)

<https://www.youtube.com/watch?v=MfBaPqhjSZI>

Ik geloof in God.

Ik geloof in Jezus.

Ik geloof in de Heilige Geest.

Die er altijd is geweest.

Ik geloof, al ben ik klein,

dat ik een kind van God mag zijn,

dat ik een kind van God mag zijn.

Auteur: EZD

Geholpen door Rachab

Inleiding

Ken jij veel mensen die geloven?

Soms zijn er niet veel mensen om je heen die ook in God geloven. In de kerk wel, maar verder misschien niet. Je kunt je eenzaam voelen, ook als niet-gelovige mensen best aardig zijn.

Vandaag gaan we verder met een verhaal uit het bijbelboek Jozua. Vorige week hoorden we dat Jozua de nieuwe leider van Israël werd en voorbereidingen trof om het beloofde land, Kanaän, te veroveren. Want daar wonen nu nog andere mensen. Het verhaal vandaag gaat over twee spionnen, die Kanaän verkennen, en een vrouw uit Kanaän. Luister maar.

Bijbelverhaal

De Israëlieten wonen nu in een kamp bij de rivier de Jordaan. Over die rivier heen ligt het land Kanaän, dat God aan hen beloofd heeft. Maar er wonen nu nog andere mensen. Vlakbij ligt een grote stad met erg hoge muren: Jericho. Als de Israëlieten ooit Kanaän willen komen, moeten ze die stad veroveren.

Dus nu lopen twee Israëlische spionnen de stad binnen. Jozua heeft ze gestuurd om te verkennen hoe de stad er vanbinnen uitziet. Ze lopen een paar uur rond, maar dan begint het donker te worden. Ze moeten vannacht ergens slapen, dus ze vragen aan een paar mensen op straat waar dat zou kunnen.

'O, dat kan wel bij Rachab', zegt iemand. 'Zij is een hoer, dus zij heeft vast een bed voor jullie.' De persoon loopt lachend door.

De twee spionnen halen hun schouders op en gaan op weg naar Rachab.

Rachab is een mooie vrouw van dertig jaar oud. Als de twee mannen bij haar aankloppen, zegt ze dat ze inderdaad bedden voor hen heeft. Aan hun accent hoort ze dat er iets vreemds aan de hand is. Zijn ze Israëlieten? Ze weet dat die hun kamp aan de overkant van de rivier hebben opgeslagen, dus het zou kunnen.

'Weten jullie zeker dat jullie een bed willen?', zegt ze dus. 'Jullie zijn Israëlieten, dus ik kan jullie wel beter verstoppen.'

De twee kijken betrapt, Rachab heeft wel heel snel door dat ze spionnen zijn. 'Als je ons wil verstoppen, zou dat inderdaad fijn zijn.' Ze zijn wel zenuwachtig: wat als Rachab aan de koning van Jericho verklaapt waar ze zijn? Rachab brengt de twee spionnen naar het dak. Het dak is gemaakt van vlas, dat lijkt wel een beetje op stro. Dus ze legt een paar bundels vlas over de mannen heen en dan lijkt het net alsof de bobbels bij het dak horen.

Twee uur later wordt er hard op de deur geklopt. Het is de koning van Jericho met een groep soldaten. Iemand heeft aan hem verteld dat er spionnen in zijn stad zijn. Rachab heeft hen niet verraden, maar de voorbijganger die de twee naar Rachab toestuurd wel.

Rachab doet de deur open en buigt voor de koning, die op een paard zit.

'Twee mannen zijn naar jou toegegaan. Dat zijn spionnen. Breng ze naar me toe', eist de koning.

De twee spionnen op het dak houden hun adem in. Zou Rachab hen verraden? Dit is haar koning, ze luistert vast naar hem.

'Die twee mannen waren inderdaad hier, koning', zegt Rachab. 'Maar ze zijn een uur geleden vertrokken, richting de stadspoort. Als u nu achter ze aan rijdt, kunt u ze misschien nog te pakken krijgen.'

Gefrustreerd draait de koning zich om. Hij gelooft haar en galoppeert naar de stadspoort om buiten de stad naar de spionnen te zoeken. Zijn soldaten volgen hem.

De mannen lachen blij als Rachab het dak op loopt en zegt dat iedereen weg is. 'Jullie zijn veilig, maar ik denk niet dat jullie hier langer kunnen blijven.'

'Bedankt!' zeggen allebei de mannen. 'Maar... waarom heb je ons eigenlijk gered?'

'Ik heb veel gehoord over jullie God', zegt Rachab. 'Hoe Hij jullie uit Egypte heeft bevrijd en hoe Hij hele steden kan vernietigen. Veel mensen in deze stad zijn bang voor wat jullie kunnen doen. Ik ook, want jullie God is heel machtig. Ik heb jullie gered. Willen jullie mij beloven, dat wanneer jullie Jericho aanvallen, jullie mij en mijn familie zullen redden?'

De twee spionnen zijn verbaasd dat deze vrouw, die niet eens een Jood is, in God gelooft. Ze heeft hun leven gered, dus ze kunnen alleen maar dankbaar zijn. 'Wij beloven dat we je familie redden, als jij ons niet verraadt.' Rachab pakt een rood touw en bindt dat aan haar raam vast. Ze woont boven op de stadsmuur, dus ze laat de rest van het touw zo langs de muur naar beneden vallen. 'De stadspoort wordt nu vast bewaakt, daarlangs komen jullie niet meer weg. Als jullie dit touw vasthouden, kunnen jullie naar beneden klimmen en de stad verlaten.' De twee mannen knikken. 'Laat een stuk rood touw uit je raam hangen wanneer we met de rest van de Israëlieten naar de stad komen. Zorg dat je hele familie dan in dit huis is. Dan laten we aan iedereen weten dat de mensen in dit huis met rust gelaten moeten worden. Niemand van jullie zal iets overkomen. Dat beloven we.'

Rachab bedankt ze en helpt ze de stad te ontsnappen. De twee spionnen keren terug naar hun kamp en vertellen daar in de Israëlieten wat ze in Jericho gezien hebben. En ze vertellen ook over Rachab, die hun leven gered heeft.

Slot

De verkenningstocht van de spionnen was maar net goed afgelopen. Zonder Rachab, die in God geloofde, was het allemaal fout gegaan. De twee spionnen hadden niet gedacht dat ze een gelovige in die stad zouden vinden.

Heb jij wel eens onverwacht iemand ontmoet die gelooft?

Auteur: RvR

Geloof uit onverwachte hoek

Inleiding

Ga in gesprek met de kinderen.

- Op welke school zitten ze?
- Horen ze daar verhalen over de Bijbel?
- Hoe reageren de kinderen uit je klas daarop?
- Geloofd iedereen de verhalen uit de Bijbel?
- Zitten er ook andere kinderen in je klas die zondags naar de kerk gaan?
- Weten je klasgenoten dat jij naar de kerk gaat?
- Weten ze dat jij van de Here Jezus houdt? Waarom wel/niet? Praat je daar wel eens over?
(Als de kinderen op een positief christelijke school zitten waar bijna alle kinderen naar de kerk gaan, kun je deze vragen ook stellen over bijvoorbeeld de sportclub waar ze op zitten).

Bijbelverhaal

Jozua zit op een rotsblok voor zijn tent en denkt na over wat God in het verleden, toen Mozes nog de leider van het volk was, allemaal heeft gedaan. God was er altijd om hen bij te staan.

Hij denkt ook terug aan die keer dat ze met twaalf man het land moesten gaan verkennen. Hij was een van die twaalf. Jammer dat tien van hen niet geloofden dat Kanaän ooit ingenomen zou kunnen worden. Ja, het was waar, er wonen reuzen en die zaten echt niet op dat volk te wachten. Ze zouden heus niet met open armen worden ontvangen. Maar, denkt Jozua, Kaleb en ik zagen ook de geweldige rijkdommen die daar groeien. Ontzettend grote druiventrossen, maar bovenal vertrouwden wij op God. Als Hij zegt dat het land van ons wordt, dan gebeurt dat ook. En nu staat hij aan de grens van dit land. Hij voelt de verantwoordelijkheid die op zijn schouders rust. Maar Jozua heeft zijn plan klaar. Niet twaalf, maar twee spionnen zijn voldoende.

De twee mannen staan voor Jozua. 'Luister, verken het hele gebied, maar vooral Jericho'.

De mannen vertrekken en al gauw komen ze ongemerkt aan in Jericho. Ze zoeken een plek om te overnachten en kloppen aan bij Rachab. Bij Rachab? Weten ze niet dat zij een hoer is? Wij zouden zeggen: weten ze niet dat zij op de Wallen in Amsterdam werkt? Ja, bij haar overnachten ze.

Maar ondertussen is er een gerucht binnengekomen bij de koning dat er twee spionnen van het volk Israël het land zijn binnengekomen en dat ze bij het huis van Rachab naar binnen zijn gegaan. De koning stelt direct een onderzoek in. 'Beveel Rachab de mannen, die spionnen zijn, aan mij uit te leveren'. Rachab hoort het bevel van de koning, maar de mannen uitleveren? Dat nooit.

De mannen zitten verstopt op het platte dak van het huis, onder bundels vlas.

Rachab laat de koning weten: 'Inderdaad, die mannen zijn bij mij geweest. Ik weet niet waar ze vandaan kwamen. Ze zijn ook weer vertrokken, vlak voor het donker werd en de poort dicht zou gaan. Ik heb geen idee waar

ze naartoe zijn gegaan, maar als u snel bent kunt u ze misschien nog inhalen'.

De achtervolgers gaan er snel vandoor, in de richting van de Jordaan, naar de oversteekplaatsen. Zodra ze de stad verlaten hebben wordt de poort weer gesloten.

Als de kust veilig is, gaat Rachab naar het dak. Gelukkig zijn de mannen nog wakker.

'Ik weet dat de HEER jullie dit land heeft gegeven. Ons volk is ontzettend angstig. Ze zijn allemaal doodsbang voor jullie'. De twee verspieters zijn verbaasd. Ze zitten echt op de goede plek, bij een vrouw die meer weet over de God van Israël en ook gelooft dat God hun dit land zal geven. Ze hadden niet verwacht iemand te vinden die zo over de God van Israël zou spreken. Net zoals jij verrast kan zijn onverwachts iemand tegen te komen op bijvoorbeeld je sportclub die ook christen is.

Rachab vertelt met zachte stem: 'Weet je, ons volk heeft gehoord hoe jullie dwars door de zee ontkomen zijn, toen jullie uit het land Egypte vluchtten. Ook dat jullie twee koningen, Og en Sichon, hebben verslagen. Toen we die verhalen hoorden sloeg de angst ons om het hart. We werden zelfs wanhopig. De HEER, jullie God is immers een machtig God'.

De twee verspieters zijn onder de indruk van wat ze horen. Deze vrouw, die zo over de God van Israël spreekt. Dat hadden ze niet verwacht. Ze gelooft in de God van Israël, die hemel en aarde heeft gemaakt. Maar Rachab gaat verder: 'Beloof me, ja zweer bij de HEER, dat jullie mij en mijn familie goed zullen behandelen. Red ons van de dood!'

De mannen fluisteren: 'Wij staan voor jullie borg met ons leven. Maar op voorwaarde dat je onze plannen niet verradt. De HEER heeft ons dit land gegeven. Zodra we Jericho in bezit nemen, zullen we onze belofte nakomen'. Rachab zegt zacht; 'Probeer nu in de bergen te komen, want anders vinden jullie achtervolgers jullie. Houd je daar in de bergen drie dagen schuil. Ga daarna pas weg'. De mannen antwoorden: 'Wanneer wij het land binnenkomen, hang dan een rood koord uit het raam, dan kunnen we ons niet vergissen. Zorg dat je hele familie in jouw huis is. Wie er niet is zal niet worden gered. We staan alleen garant voor alle familieleden die dan in jouw huis zijn. Voor hen geldt onze belofte'.

→ lees verder op de volgende bladzijde

Rachab woont in een huis, gebouwd op een hele brede stadsmuur. Ze bindt een rood koord aan het venster en laat de spionnen aan dat touw door een venster naar beneden zakken, aan de buitenkant van de muur. De mannen rennen de bergen in waar ze zich drie dagen schuilhouden. Daarna steken ze de Jordaan over en melden zich bij Jozua. Ze vertellen alles, ook over die wonderlijke ontmoeting met Rachab, die zoveel wist over de God van Israël. 'Jozua, de HEER heeft ons werkelijk het hele land in handen gegeven. De bewoners zijn doodsbang voor ons'.

Jozua glimlacht. God zorgt, Hij gaat voor hen uit. Wat Hij belooft doet Hij.

Hun achtervolgers komen met het bericht bij de koning dat ze de verspieders nergens hebben kunnen vinden.

Auteur: JvVvN